

Troppemasser paa Sjælland end tidligere. Det var, som sagt, det, der var Hovedformaalene ved Hærorrdningen, men der bestemtes ikke noget om, hvilken By der i det enkelte Tilfælde skulde være Garnisonsby. Hvad Nyborg angaar, beklager jeg, at jeg ikke har kunnet imødekomme Ønsket om at bevare Byen som Garnisonsby af den simple Grund, at der paa Fyn kun skal garnisonere to Batailloner. Forholdet er nu det, at Odense har to Batailloner og Nyborg to Batailloner; men en af disse to Byer skal miste sin Garnison, thi der skal kun være to Batailloner paa Fyn. Derfor har Regeringen truffet den Ordning, som jeg mener er forsvarligst — hvor beklageligt det end er for Nyborgs Vedkommende —, at der, hvor Mobiliseringen foregaar, og den maa selvfølgelig foregaa i Odense, maa der ogsaa være til Stede militær Beskyttelse, og der maa være til Stede Rammene for dem, der skulle indkaldes under en Mobilisering. Men jeg skal selvfølgelig for mit Vedkommende — og det er jeg overbevist om, at Regeringen er enig i — gøre, hvad jeg kan, for at træffe Foranstaltninger, der kunne hjælpe Nyborg By over de Vanskeligheder af økonomisk Art, som blive en Følge af, at denne By, som Forholdene have udviklet sig i Øjeblikket, bliver den eneste By i Landet, der mister sin Garnison. Og Regeringen har allerede vist sin Beredvillighed overfor Nyborg, idet den i forrige Rigsdagssamling har støttet Nyborgs Ønske om at faa det Fængsel, som nu bliver opført i Byen.

Man har bebrejdet mig, at jeg i denne Sag har forsøgt at dække mig bag den uansvarlige Konge. Det er en Misforstaaelse, det har jeg ikke, og det kunde aldrig falde mig som gammel Parlamentariker ind at gøre mig skyldig i en saadan Forseelse. Jeg har til en Journalist, der har henvendt sig til mig, og som har gjort mig opmærksom paa, at man har anket over, at Spørgsmaalet om Fredericias Garnison var kommet saa pludselig, var kommet ligesom bag paa Folk, gjort opmærksom paa, at Hans Majestæt Kongen for over en Maaned siden, forinden Afgørelsen blev truffen, til en Deputation fra Fredericia har udtalt sin Beredvillighed til at medvirke til, at Byen maatte beholde sin Garnison. Jeg har udtalt, at det, der var sket, var ikke Genstand for en enkelt Ministers Beslutning, men at det har været Genstand for en Regeringsakt, idet den kongelige Anordning selvfølgelig har passeret Statsraadet og der har er-

holdt Hans Majestæt Kongens Underskrift. Men Ansvaret bærer selvfølgelig udelukkende Ministeriet, og det kunde aldrig falde mig eller nogen anden af Ministeriets Medlemmer ind at ville søge Dækning bag den uansvarlige Konge; thi Kongen er ansvarsfri, og jeg er enig med det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) i, at Kongen er hævet over alle Partier; han er Konge for os alle sammen, og der er ingen, der skal dække sig ved at unddrage sig sit Ansvar.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ankede dernæst over, hvad der var foregaaet under Valget i Odense, idet nemlig Kommandanten i Odense, Oberst Ramming, har beordret Mandskabet til, at det skulde blive i Kasernen efter Kl. 8. Hertil er der ikke noget at sige, og hvis den vedkommende havde indskrænket sig dertil, skulde jeg ikke have anket over hans Beslutning. Det kunde være meget forstandigt, om en Chef paa en bevæget Valgdag sørgede for, at Mandskabet ikke om Aftenen kom ud og maaske uforvarende kunde blive indfiltret i Demonstrationer, der kunde blive til Skade for de paagældende selv. Men naar den vedkommende Kommandant er gaaet videre og har foretaget en Art Forberedelse til Udrykning, endogsaa med skarpe Partroner, har jeg tillkendegivet ham min stærkeste Misbilligelse af denne hans Adfærd, fordi en Kommandant i en By, hvor der er Soldater, ikke har nogen Adkomst til at optræde som Politimaand, medmindre Stedets Politimester er ude af Stand til at opretholde Ordenen i Byen og paakalder Militærets Bistand; i saa Fald er det den vedkommende Kommandants Pligt at bidrage til at opretholde Ordenen, men ellers ikke. Det staar i nøje Overensstemmelse med en Afgørelse, som Ministeriet i Fjor, da jeg havde haft den Ære at overtage Forsvarsministeriet, traf overfor nogle Optøjer, der foregik i Nyborg, og hvor en Bataillonschef tog sig for, uden at Politiet havde bedt om hans Bistand, at rydde Gaden og spærre forskellige Gader i Byen. Da har Ministeriet udtalt følgende, som er kundgjort for 2den Generalkommando og altsaa ogsaa har været kundgjort for Kommandanten i Odense. Det hedder her: „Spørgsmaalet bliver da, om der i det foreliggende Tilfælde kan siges at have været en Nødstilstand. Ministeriet mener ikke at kunne besvare dette bekræftende og kan derfor ikke bilige, at Oberstløjtnant Palsdorff er skreden